

[Chr. J. Hansen.]

offentlige skal anbringes i Byggeriet. Meget taler altsaa efter vor Formening for, at det er berettiget at gennemføre det foreliggende Lovforslag.

Til Instituttet skal ifølge Lovforslaget knyttes et af Indenrigsministeriet udpeget Repræsentantskab. Jeg forstaaer, at det er nødvendigt, men jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister, at han ved Udnævnelser af dette Repræsentantskab drager Omsorg for, at der bliver en passende Repræsentation for vore Kvinder. Naar det drejer sig om et Boligspørgsmaal, er Kvinderne maaske dem, der er allerstærkest interesseret, og de bør derfor ogsaa tages med paa Raad i et saa vigtigt Spørgsmaal. I Betænkningen er nævnt som aktuelle Spørgsmaal Standardisering, Boligopvarmning, Lys, Fugtighedsisolering, Vinduestyper, Køkkenundersøgelse o. s. v., alt sammen Ting, vi maa være enige om, at Kvinderne i høj Grad er interesseret i. Jeg henstiller derfor til den højtærede Indenrigsminister ved Udnævnelser af dette Repræsentantskab at tage Hensyn til vore Kvinder, saa at de faar en passende Repræsentation.

I Lovforslagets § 3 bestemmes, at Bestyrelsen skal aflægge aarlig Beretning og revideret Regnskab til Ministeren. Det er en Selvfølge, at dette sker, men jeg synes, at der passende kunde være tilføjet: og til Rigsdagen. Det er jo ikke alene Ministeriet, som kan være interesseret. Hele Rigsdagen, som bevilger Pengene, maa ogsaa være interesseret i at blive gjort bekendt med, hvorledes man arbejder, hvilke Resultater man kommer til, og hvilke Pengemidler man bruger. Muligvis kan man faa et Tilsagn om, at Ministeriet vil lade Beretningen og Regnskabet komme til hele Rigsdagens Kundskab.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Vedtagelse i det høje Ting. Vi er af den Formening, at det kan blive til stor Nytte for det Byggeri, der skal foregaa i de kommende Aar, det Byggeri, vi alle ønsker skal komme i Gang, og som vi har saa haardt Brug for.

Esther Malling Pedersen: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Jens Jensen, er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag om Oprettelse af et Institut for Byggeforskning. Tanken om et saadant Institut inden for Byggeriet er allerede taget op forskellige Steder ude i Verden, ikke alene i de store Lande, men ogsaa i Lande som Finland

og Sverige, hvis Forhold i mange Henseender ligger paa Linie med vore. Det er ingen Overdrivelse at sige, at Spørgsmaalet er i allerhøjeste Grad aktuelt i Dag, ogsaa for os her i Danmark. Det vanskelige Boligproblem, som ligger for os, et af de største og vigtigste Samfundsproblemer, vi overhovedet har at kæmpe med i denne vanskelige Tid, gør det nødvendigt for os at gøre en virkelig stor og positiv Indsats. Det Hjemmeliv, der er af saa stor samfundsmæssig og folkelig Betydning, skal jo have en Ramme, den kan være beskeden og fordringsløs, det betyder ikke saa meget, men Rammen maa være der. Det, der gør hele dette Samfundsproblem saa vanskeligt for os og gør, at det kommer til at staa for alle ansvarsbevidste som en Hjertesag, er, at denne Ramme mange Gange ikke er til Stede eller i alle Tilfælde er saa utilfredsstillende, at man ikke med nogen som helst Ret kan kræve, at der skal gøres en Indsats i Retning af et Hjemmeliv af de Mennesker, som maa leve under saa utilfredsstillende Vilkaar. Det bliver derfor et Krav til os, et af de største i denne vanskelige Tid, at sørge for, eller i hvert Fald gøre, hvad vi kan for at bygge meget og billigt, og vi skulde ogsaa meget gerne bygge godt. Det vil sige, at de knappe Materialer og den knappe Arbejdskraft maa udnyttes bedst muligt, hvilket forudsætter en Rationalisering af Byggeriet, men — vil jeg gerne tilføje — en Rationalisering, der ikke gerne skulde gaa alt for haardt ud over Skønheden og Hyggen; de er ikke uvæsentlige Faktorer, hvor det drejer sig om et Hjemms ydre Ramme. Ikke alene med Hensyn til selve Byggemaaden og Udnyttelsen af Materialer, men ogsaa med Hensyn til Boligens Indretning kan der trænges til Fornyelse. Jeg skal blot nævne en Ting som Køkkenet, Husmodernens Arbejdsplads, et Sted, hvor hun tilbringer mange Timer af sit Liv. Det er af vital Betydning for hendes Helbred og Kræfter, at denne Arbejdsplads hygiejnisk og paa alle Omraader er saa praktisk og hensigtsmæssigt indrettet som muligt. Jeg røber ikke nogen Hemmelighed ved at sige, at indtil den allersidste Tid har netop Køkkenet været betragtet som værende af meget ringe Interesse, naar det drejede sig om et Byggeforetagende, det har i Virkeligheden været meget stedmoderligt behandlet, saa stedmoderligt, at det vist ikke var blevet taalt, hvis det ikke netop gjaldt Husmødrene. Husmødrene er i al Almindelighed — der er Undtagelser — et fredeligt Folkefærd. Saaledes kunde der nævnes mange; mange andre Omraader, hvor et